

บรรณานุกรม

- กนกธร ปิยธรรมรัตน์. 2542. “ชีววิทยาของร่างกาย”. กรุงเทพฯ: โอล เอส พรินติงไฮส์.
- คณาจารย์ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2541. “ตำราปฏิบัติการชีวเคมีเบื้องต้น”. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกาศิต วนิชกุล. 2542. “เครื่องบันทึกค่าพิเศษในหลอดอาหาร ตอน 2”. ปริญญา呢พน์ ภาควิชาศิวกรรมไฟฟ้า คณะศิวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Bangkok Hospital. 2005. “การวินิจฉัยทางทางเดหุและรักษาอาการไอเรื้อรัง” (ออนไลน์). สืบค้นจาก: http://www.bangkokhospital.com/thai/CHEST/chest_BHR.asp [กุมภาพันธ์ 2548]
- Emde C, Garner A and Blum AL. 1987. “Technical aspects of intraluminal pH-metry in man: current status and recommendations”. Gut. Vol.28. 1177-1188.
- Emde C, Hopert R and Riecken E O. 1989. “Basic principles of pH registration”. Netherlands Journal of Medicine. Vol.34. S3-S9.
- “Gross Overview” (ออนไลน์). สืบค้นจาก: <http://www.gerd.com/intro/frame/grossovw.htm> [มกราคม 2548]
- McLauchlan G, Rawlings J M, M L Lucas, McCloy R F, Crean G P and McColl K E L. 1987. “Electrodes for 24 hour pH monitoring: a comparative study”. Gut. Vol.28. 935-939.
- Samitivej Sukumvit Hospital. “โรคไอลด์ย้อนกลับจากกระเพาะอาหารสู่หลอดอาหาร (GERD)” (ออนไลน์). สืบค้นจาก: <http://www.samitivej.co.th/sukumvit/TH/ProductServiceDetail.asp?newsid=398> [มกราคม 2548]
- Wobschall D. 1987. “Circuit Design for Electronic Instrumentation. Second Edition”. RR. Donnelley & Sons Company.
- Working Group of the European Society of Pediatric Gastroenterology and Nutrition. 1992. “A standardized protocol for the methodology of esophageal pH monitoring and interpretation of the data for the diagnosis of gastroesophageal reflux”. J Pediatr Gastroenterol Nutr. Vol.14. No.4. 467-471.